

HOGYAN SZABADULJ MEG AZ ELMÉDBEN LÉVŐ ERŐSSÉGEKTŐL?

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege

Budapest, 2025. 10. 12.

Ma a mentális egészségről szeretnék beszélni a Bibliából, mert nagyon sok keresztény embernek van problémája a gondolataival, az érzelmeivel, a belső világával, azzal a belső képpel, ahogy éli a hétköznapijait. Olyannyira hozzánk tartozik ez, hogy a hétköznapiakat nem tudjuk e nélkül élni, hogy ne gondolkodnánk. Bár néha rajtakapjuk magunkat, hogy olyan döntéseket hozunk, amit nem gondoltunk át és akkor a fejünkhöz kapunk, hogy hol volt az eszem, amikor ilyen, vagy olyan döntést hoztam? Elsősorban saját magamnak prédikálok erről, mert nekem erre nagyon nagy szükségem van és ha merítész belőle, örülsz. Ha te is meghallod, hogy milyen módon kell a gondolatainkat forgatni, milyen módon kell hozzáállnunk bizonyos dolgokhoz, mert sok kereszténynél látom azt, hogy nem él abban a szabadságban, amelyben élhetne.

Kétféle szabadságról beszélhetünk alapvetően és, ahogy énekeltük is itt az egyik dalban, hogy szabad vagyok, a láncom lehullt és nincs már gát, nincs már semmi, ami visszatartana Isten jelenlététől, ez igaz és ámen. Az újjászületéssel egy olyan szabadságot kaptunk, egy olyan felüdülést, egy olyan teljességet, egy olyan megváltást, amely megszabadított minket a sötétség hatalmából és átvitt minket Isten királyságába. Egy olyan szabadságban élhetünk, amely szabadság nincs meg a világban senkinek.

A keresztények élhetnek olyan szabadságban, amely minden értelmet felülhalad, mégis nagyon sok ember kötöttségekben éli az életét és Jézus ezt tudja. Jézus beszélt azokról a kötöttségekről, amelyek a másik fajta szabadság, amit nem feltétlen élünk meg mindannyian, mert azt mondta, hogy ha azok a beszédek, amelyeket én szólok, bennetek maradnak és azokat ti megismeritek, akkor szabadokká váltok. Ezzel azt is mondta a tanítványoknak, hogy vannak dolgok, amelyek megkötöznek bennünket. Olyan kötések, olyan rabságok, láncok, amelyek az elménkben vannak. Amelyek oda berögzültek, betokosodtak, beették magukat és szilárdan odakötve, odabetonozva szinte, lerombolhatatlan falakat építve az elménkben, nem engednek bennünket bizonyos ponton túl. Nem engednek bizonyos bőség felé, teljesség felé, gyógyulás felé, gazdagság, vagy akár siker felé, mert az elménkben van valami fajta gát, amiről a Biblia úgy fogalmaz, hogy ezek erősségek.

A mai tanításnak azt a címet adtam, hogy: *Hogyan szabadulj meg az elmédben lévő kötöttségektől, erősségektől?* Azt a címet is adhattam volna a mai üzenetnek, hogy a sátán terve az elméd, mert ahogy sokszor hallottuk és olvastuk a Hagin könyvekben, az ő egyik kedvenc mondata volt, ami valóban igei, hogy az elménk egy harctér és a sátán játszótér. Mert az elmédet bombázza mindenféle gondolatokkal, mindenféle teóriákkal, véleményekkel, amelyek, ha oda beköltöznek, akkor képesek arra, hogy önálló életet éljenek, tőled szinte függetlenül. Észrevetted-e már valaha, hogy agyalsz és gondolkozol olyan dolgokon, amin nem szeretnél. Szeretnéd azokat elengedni, szeretnéd attól a feszültségtől menekülni, szeretnéd a hiánynak, a szegénységnek, a betegségnek, a kapcsolati problémáknak a gondolataitól szabadulni, de csak ezek pörögnek az agyadban. És ellenállsz neki és megvallod és kijelented az Igét, más gondolatokkal helyettesíted, de mégis ott van benned, újra és újra és újra visszajön és csak ugyanazok a videók, csak ugyanazok a képek pörögnek előtted.

Hányan értitek, hogy miről beszélek? Sokatoknak fenn van a keze. Ezek olyan erősségek, amelyek tőlünk függetlenül akarnak működni bennünk, miközben a miénk, a sajátunk. Olyan ez, mint egy – nagyon rossz a hasonlat – parazita, amely benne van az ember testében. Független életet akar élni, ellenünk akar élősködni és a sátán el akar bizonyos gondolatokat ültetni a fejünkben, amelyek érvelésekké válnak, a tapasztalatunkból fakadóan minket lehúznak a múltbeli sérelmeink, a gyerekkorunk, a hiányaink, a másoknak a megítélése, az emberektől való félelem, a szorongás, a hiány és egy csomó minden, ami ott forog az agyunkban. Ha nincs is napirenden mindig szó szerint minden egyes ilyen gondolat az elménkben, de mégis a mentalitásunk részévé válik, a jellemünk

részévé válik és domináns gondolatok formájában uralja az életünket, az életünk pedig abba az irányba halad, amerre ezek az erőteljes és domináns gondolatok irányítják.

Ezért a legfontosabb dolog az elménket megújítani Isten Igéje alapján. Nincs más út, nincs más mód arra, hogy rálépjünk arra a valódi szabadságra. Akit a Fiú megszabadít, az valóban szabaddá válik. Nincs más út, hogy ez gyakorlati, valóságos, kézzelfogható lelki és fizikai értelemben is jelen legyen az életünkben, mint hogy a gondolkozásmódunkat megváltoztatjuk és nem úgy gondolkozunk, ahogy a világ azt belénk táplálta. Nem úgy gondolkozunk, ahogy azt a világ sugallja, vagy, ahogy a média elénk festi és megmondja, hogy nekünk ezt hogyan kell tenni. A világképünk, az ideológiánk, vagy filozófiánk, vagy a világszemléletünk, a nézetünk, ahogy szemléljük a világot, ahogy véleményt formálunk, annak az alapja az kell, hogy legyen, amit Isten Igéje mond. Ezzel összhangban kell gondolkodnunk és ez egy kemény munka. Egy pillanat alatt eljőhet az életedbe a szabadság a sátán hatalmától, attól, hogy úton legyünk a pokolba és, hogy a halál szellemi törvénye uralkodjon felettünk, egy pillanat alatt meg lehet változni. Azáltal, hogy elfogadod Jézus Krisztust életed urának, a szívedből, a hitedből kijelented, megvallod, hogy hiszel Őbenne, abban, hogy Ő feltámadt a halálból és ez egy pillanat műve.

Az újjászületés nem egy folyamat, hanem egy esemény az életedben, amely egyszer megtörténik. Azt követően viszont egy hosszadalmas folyamat. A gyerekkori traumák, az iskola által belénk táplált tudományok, vagy akár hamis dolgok, a vallásos elképzelések, a régi, berögzött szokások megváltoztatása időbe telik. Évekbe, de nem kell emiatt elkeseredni, mert sokan vagytok itt, akik sok éve ide jártok és ne mondd azt, hogy neked erre nincsen időd. Neked azonnal kell a válasz, neked azonnal kell az áttörés és minden azonnal kell, mert nagyon sok mindennel kapcsolatban Isten képes csodát tenni, a természeti dolgokat felülírva megváltoztatni az élethelyezetedet, a tested állapotát, a lelkiállapotodat, az anyagi helyzetedet és még nagyon sok mindenre képes Isten.

Visszont sehol nem látjuk a Bibliában azt, hogy az egész gondolkozási rendszert egy imádsággal vagy egy kézzel meg lehetne változtatni bárkiben is, akár saját magunkban is. Ez egy folyamat. Egy élethosszig tartó folyamat, de ezt nemcsak, hogy elkezdenénk, folytatni kell újra és újra és újra. Keresni, kutatni, hogy mi az, amiben nem úgy gondolkodom, ahogy a Biblia mondja. Mi az, amiben döntéseket hozok, de nem úgy, ahogy azt a Biblia tanítja, ahogy a Szent Szellem sugallja nekem. Mi az, amiben Isten Szelleme szólt hozzám, hogy tegyek meg valamit, de engedetlen voltam és nem tettem meg. Ez egy folyamatos dolog.

János 8,32.

32. És megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket.

Erről beszélek most. Itt azt mondja Jézus, amit a János evangéliuma 15-ben, hogy az én beszédeim, amelyeket szólok, szellem és élet és amit Ő szól, az Ő beszéde, az képes a mi szívünket, a lelkünket, az elménket, a testünket, mindenestől képes minket megváltoztatni. A gondolkozásmódunk nem úgy változik meg, hogy megváltoznak a körülményeink, jó sok pénzünk lesz és akkor elkezdek úgy gondolkodni magamról: én gazdag vagyok! Hogy Isten meggyógyít minket és utána elkezdünk gondolkozni arról, hogy egészséges vagyok. Rendkívül jó kapcsolataim vannak, mindenki szeret engem és akkor elkezdek úgy gondolkozni, hogy nekem igazán jó kapcsolataim vannak, hanem pontosan fordítva. Amit Isten meg akar változtatni benned az újjászületés után, azok a gondolataid. Ezért már az Ószövetségben is és az Újszövetségben is, az egész Biblián végigvonul az, hogy az elméd, ahogy gondolkodsz, az egy eszköz Isten kezében arra, hogy amit Isten adni akar neked, az valóban, ténylegesen eljusson hozzád. Ha nem használjuk ki ennek a lehetőségeit, a potenciált, ami benne van az elménkben, a gondolkozásmódunkban, akkor falakba ütközünk, mert a hitünk soha nem fog úgy működni, hogy a gondolataink ellen majd csak egyszerűen fölkelsz és óriási lesz és hegyeket mozdít, miközben nem úgy gondolkodunk, ahogy hiszünk. Mert a hitünkhöz az útvonal Isten beszédén keresztül, az elménken keresztül megy. Isten képes arra, hogy az elmédet megkerülve a szívedbe beültessen egy Igét. Ő képes erre és sokszor meg is tette és meg is teszi.

De ahogy működik Isten királysága, az nem ez, hanem a magvetés alapelve. Ami azt jelenti, hogy az elmédet használva, bibliaolvasást használva, a tanítást felfogva helyes gondolkodásmódot kialakítva elkezdesz hinni abban, amit Isten mond és, ahogy elkezdesz helyesen gondolkodni, elkezdesz helyesen hinni és, ahogy elkezdesz helyesen hinni, elkezdesz helyesen cselekedni és, ahogy elkezdesz helyesen cselekedni, elkezdenek jó dolgok történni veled. Elkezd beteljesedni mindaz, amit gondoltál, amit hittél, amit cselekedtél. Olyannyira részeddé válhat ez, hogy teljes mértékben ez uralhat téged és a jellemeddé válik és veled egyenlő lesz az, amit gondolsz, az, amit hiszel, az, amit beszélsz, az, amit cselekszel.

Nagyon sok ígevers van, amely ezzel összefüggésben tanít minket. A János evangélium 10,10 egy olyan kulcsfontosságú ígevers, amit szeretnék ma felolvasni veletek együtt. Mindenki hallotta, mindenki ismeri. Talán van közöttünk olyan, aki először van itt, így lehet, hogy ő még nem hallotta. Azt mondja itt maga Jézus, az Ő pirosbetűs, aranybetűs szava ez, ezt Ő mondta ki a szájával. Ez egyenlő azzal, ami Isten. Isten véleménye ez, Isten akarata, Isten szándéka ez.

Azt mondja:

János 10, 10.

10. A tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővítködjenek.

Én azért jöttem, mondja Jézus, hogy életet adjak nektek és gyarapodást, bővítködést, kiteljesedést, áldást, sikert, jó módot. Én ezért jöttem. A sátán meg azért, hogy meglopjon, megcsaljon, tönkretegyen, meggyilkoljon. Ha képes lenne arra, hogy minden embert egy pillanat alatt eltüntessen a föld színéről valamifajta fizikai halállal, akkor már rég megtette volna, de nem képes erre. Halleluja! Hanem mit használ ehhez? Hogyan lop meg? Hogyan csal meg? Hogyan öl meg? Gondolatokat ad az elmébe. Nem feltétlenül ő személyesen, hanem maga az a rendszer, amiben a világban élünk. Elülteti már kisgyerek kortól kezdve. Ha a szülő rossz szavakat szól a méhében lévő gyermekhez, már akkor elülteti benne az olyan dolgokat, amelyek kialakíthatják benne a kisebbségi érzést, a másodosztályú érzést, az elhagyottságérzést, a magányosságot, a keserűség érzését. Ahogy a szülő neveli a gyermekét csecsemő korában, kisgyermekkorában, kisiskolás korában, ahogy a tanár, meg a szomszéd, meg a nagymama, meg a gyülekezeti testvérek szólnak egymáshoz, ezek mind-mind magok. Minden egyes szó, minden egyes mondat, amit hallasz és hallottál az elmúlt tíz, húsz, harminc, hatvan évemben bárkitől, az egy mag, ami belekerült az elmédbe, vagy kiesett onnan, vagy egyik füledbe, a másikon ki, vagy berögzült oda.

Ha egy mag megfog a benned, ugyanaz a terve, ugyanaz a szándéka, ugyanaz az akarata, mint annak a magnak, amely a földbe van elvetve. Ha megfog, onnantól kezdve egy dolgot akar: meg akar születni. Saját fajtája szerint gyümölcsöt akar hozni. A saját genetikája szerint fel akar növekedni és érvényre akar jutni és így van ez akkor, amikor egy emberi lény megfog a méhében. Az apa magja az anyának a méhében a petesejtrel egyesül és onnantól kezdve bele van programozva az, hogy fejlődjön, hogy növekedjen, hogy kiteljesedjen és megszülessen. Ez igaz a jó magokra is és igaz a rossz magokra is. Minden magnak ez a természete, hogyha megfelelő környezetbe kerül, akkor termést akar hozni. A sátán rossz magokat akar elvetni a mi elménkben.

És vajon Isten milyen magokat akar elvetni a mi elménkben, a szívünkben? Jó magokat. Mi az Ő jó magja a magvetés példázatában? Az Isten beszéde. Amikor Isten beszéde bekerül az elmédbe és ott megfog, képes arra, hogy termést hozzon. Nem az elme nagyságáról és a gondolatok erejéről akarok beszélni, mint ahogy az okkult vallások és filozófiák tanítanak erről. Ezek nem egy agykontroll, ezek a módszerek mind hamisítványok, mind másodosztályúak. Én arról beszélek, ami az eredeti, ami az alap, amivel kapcsolatban a mai tanítást hallod. A sátán fel akar építeni bennünk egy gondolkozási stratégiát. Egy stratégiát, egy véleményrendszert, egy hozzáállásrendszert, egy életfilozófiát. Mert ha az kiépül bennünk, akkor nem kell, hogy ő személyesen ott legyen, hogy mindig sugdossa a füledbe a rossz dolgokat. Néhány keresztény testvérünk teljesen démonközpontúvá vált és azt hiszi, tényleg, hogy egyik vállán egy démon ül, ami sugdossa a fülebe a rossz dolgokat, a másik vállán meg egy angyal, aki sugdossa a jó dolgokat és valóban létezik

olyan, hogy isteni sugallatra beléd kerülnek bizonyos dolgok, meg az ördögi sugallatra is beléd kerülhetnek helytelen dolgok.

Nagyon sokszor, ha valami már elvetésre kerül benned, ahogy egy férj intim kapcsolatba kerül a feleségével és a felesége megtermékenyül, onnantól kezdve ahhoz, hogy a méhében a gyermek fejlődjön, nincsen már szükség az apa jelenlétére. Most értsétek ezt jól, nem az apai jelenlét szükségessége ellen beszélek, de ahhoz, hogy megszülessen benned valami, elég a magot elültetni. A sátán ezt akarja, elültet egy magot, aztán otthagy és a többit elvégzi az a mag, amit elültetett. Isten szelleme ugyanúgy el akar ültetni bennünk magot úgy, hogy velünk van folyamatosan és azt táplálja és Ő akarja saját maga öntözni azt. Sokszor van az, hogy elegendő hallani valamit az orvostól, egy rossz véleményt, még ha az nem is igaz és utána azon agyalsz napokat, heteket, hónapokat és abba betegszel bele, amit az orvos mondott. Nem abba, ami a tényleges fizikai tünet. Én ismertem olyan embereket, akiknek azt mondta az orvos egy CT vizsgálat után, hogy önnek daganata van. Ott látok valami foltot, ez valami daganat! Ez olyan mértékben szíven ütötte az illetőt, az elméjében teljes kétségbeesés, teljes káosz uralkodott el, a félelem elterebélyesedett benne és nagyon-nagyon leromlott az állapota. Aztán a következő vizsgálaton kiderült, hogy az nem daganat, hanem valami jelentéktelen, sötét kis folt a papíron, az nem rák volt és nem attól lett beteg az illető, hanem attól a gondolkozásmódtól, attól a félelem cunamitól, amit az orvos elültetett a fejében – nem feltétlenül szándékosan, vagy tudatosan.

Az ördög használ embereket is, sőt testvéreket, barátokat, családtagokat is időnként, ezért meg kell akadályozni azt, hogy megfogjanak bennünk olyan dolgok, amelyek nincsenek összhangban az Igével. Küzdeni kell ellene. Elültetsz a kertedben jó magokat, mert jó termést akarsz és kikel egy-két gyom, egy-két gaz és az terebélyesedik. Mit teszel a gazzal? Simogatod, táplálgatod, fölkarózkod? Dehogyan! Kihúzkod gyökerestől! Az elmédet ugyanígy kell alkalmazni, vagy használni. Amikor a Bibliában azt olvassuk, hogy a zsidók kijöttek Egyiptomból, nagyon sok prédikátor által használt kifejezés az, hogy szabadokká váltak, de az a fajta „szolgaság mentalitás”, ami az elméjünkben, a szívünkben, a lelkünkben ott volt, az velük együtt jött, attól nem szabadultak meg. Ezért volt az, hogy a túlnyomó részük meghalt a pusztában emiatt a szolgaság-mentalitás miatt. Tudod, ők is és a szüleik és a nagyszüleik is már ott születtek Egyiptomban rabszolgaként. Nem volt kép az elméjünkben arról, hogy milyen szabadnak lenni. Nem volt kép az elméjünkben, hogy nekik saját házuk, saját nemzetük van. Ezt követően alakítottak nemzetet, államot a Kánaán földjén azok, akik hajlandóak voltak az alapján gondolkodni, amit Isten mondott. És Isten mit mondott? Néktek adtam azt a földet.

Istennél ez így működik. Először kimondja azt, ami az igazság a te életedben és utána fogod meg látni. Nem fordítva működik. Először mond neked valamit, amit vagy elhiszel, vagy nem. Ez a te döntésed, hogy az elmédet, a gondolkozásmódodat, az identitásodat ehhez igazítod, vagy pedig nem. Bennük volt a fáraó emléke, bennük volt a kemény robotmunka, a vályogvetés és bizonyára látták, hogy ott épülnek a piramisok. A rabszolgahajcsárok ütik őket ostorral, nem steaket esznek vajas krumplival minden este. Nem voltak megbecsülve, nem voltak elismerve. Szabad emberek voltak, mégis gyötörték őket a gondolataik és emiatt gyötörte őket a hitetlenség, a kisebbség érzése, gyötörte őket az, hogy kik ők valójában.

Ugyanezt teszi az, ha valaki szegénységben nő fel. Ugyanezt teszi az, ha valaki megvetésben nő fel. Ugyanezt teszi, ha valaki depressziós környezetben nő fel. Ugyanezt teszi, ha valaki szorongásokkal teli életet él és úgy nő fel, mert belép az elméjébe ez és felépít egy erődítményt és az ember megszabadulhat Krisztusban és ihatja az élet vizét, de az elméjében ott lehetnek azok a magaslatok, amelyek fogva tartják az életét. Az elménkben ott lehetnek azok a berögzött régi gondolkozásmódbeli sablonok, amely alapján döntéseket hozunk, amely alapján a kapcsolatainkat intézzük, amely alapján beszélgetünk egymással, amely alapján hozzáállunk a társadalmi kérdésekhez, amely alapján hozzáállunk előítéllettel, utóítéllettel, barátsággal, fenntartással a másikhöz. Az, amit tapasztaltunk gyerekkorunkban, tinédzserkorunkban, fiatalabb korunkban, az elmúlt években az életünk során.

A fejünkben lévő erődítmények lerombolása az, amit a Biblia az elme megújításának nevez. Ezek az erődítmények, amelyek fölépültek bennünk, ezek olyan magaslatok, olyan bebetonozott erős várfalak, amelyek nem engednek minket túllátni azon, ami kívül van.

Bezárnak, körbevesznek minket és nem merjük elhinni, hogy azon túl is van élet. Mégpedig az igazi Krisztusban való élet azon túl van. Lehet élni a várfalakon belül is és Isten ott is szeret és ott is lehet az ember újjászületve, de az elhívásunk, a küldetésünk és a mi hitünk célja elsősorban nem a gazdagság, nem a gyógyulás, nem az anyagi javak. Nem a kézzelfogható siker, még csak nem is a kapcsolataink, hanem a lelkünk megváltása, a lelkünk kiszabadítása, az elméleti gondolkozásmódunk megváltoztatása, amiből fakad a siker, a gyógyulás, az áttörés, a jó kapcsolataink, a jó házasság, a jó gyermeknevelés és minden egyéb más, amire annyira vágyakozunk és annyira szeretnénk.

Ha a gondolatainkban ott maradunk a berögzült sémákban, nem lehetséges azokat csak úgy átugrani, mert azok megmaradnak. Le kell őket rombolni. Sokszor a téves elképzelések lerombolása az elménkben csak lassan megy, téglánként. Van, amikor egy jó hozzáállással, egy jó tanítással, egy jó kinyilatkoztatással, egy jó prédikációval a végidőkről leomlik a fal az elménkben, hogy, hát én megyek, elragadtatok, függetlenül attól, hogy mennyire vagyok jó keresztény mások szemében, mert újjászülettem.

Ez egy nagy hirtelen jövő változás, megértem és ez szabadságot hoz, de van egy csomó dolog emellett még, amivel kapcsolatban falak vannak bennünk. Nem merjük elhinni, hogy lehet egy jobb autónk, miközben a mostanit is majdhogynem elveszítjük. Nem merjük elhinni, hogy lehet a fizetésünk kétszer akkora, háromszor akkora, vagy tízszer akkora, mert hát nincsenek képességeink és egy csomó minden berögzül az elménkbe és nem merünk messzebbre nézni, nem merjük elhinni azt, amit Isten mond.

Egy alapelvről szeretnék beszélni ma nektek, amihez a Bibliád legesleges első oldalát kell kinyitnod. Ezt nem kell külön keresni, mert az első oldalon található, az első öt igeverset szeretném felolvasni. Ott látjuk azt, hogy milyen módon, milyen körülmények között teremtette Isten a földet. Itt ki van nyilatkoztatva számunkra, hogy Istennél hogyan működik ez. Az Igétet mindenki ismeri, most belemegyünk egy kicsit mélyebbre és utána meg fogod látni, miért hoztam ezt ehhez a mai témához.

1Mózes 1,1–5.

1. Kezdetben teremtette Isten (Elohim) a mennyet és a földet.

2. A föld pedig kietlenné és pusztává vált, és sötétség volt a mélység színén, és az Isten Szelleme lebegett a vizek felett.

3. És monda Isten: Legyen világosság; és lett világosság.

4. És látá Isten, hogy jó a világosság; és elválasztá Isten a világosságot a sötétségtől.

5. És nevezé Isten a világosságot nappalnak, és a sötétséget nevezé éjszakának; és lett este, és lett reggel: első nap.

Az első nap az, amit most itt megnézünk egy kicsit. Mindenkinél az életében volt már első nap. Én úgy hiszem, hogy nagyon sok mindennel kapcsolatban az elkövetkezendő hetek, hónapok, évek, évtizedekben is nagyon sok területen az életünkben el kell jöjjön az első nap. Nem a nulladik nap, mert abban már benne vagyunk mindannyian. El kell jöjjön az első nap, amikor világosságot kapunk. Itt egy olyan alapelv van leírva, amely megmutatja nekünk azt, hogy Ő hogyan működik, mert ahogy a Föld kezdődött és látjuk itt ezt a képet, el tudjuk ezt képzelni, ez nagyon nagy igazságot vetít előre nagyon sok ember életére.

Mert ugyanolyan kietlen, pusztá, üres, formátlan sok ember élete, mint amilyen volt itt az első igeverben a Föld. Ezt a párhuzamot szeretném hozni. Sok embernek az élete, vagy, ha nem is a teljes egész élete, de életének bizonyos területei, a kapcsolatai, a pénzügyi helyzete, a teste állapota, a munkahelye, a szüleivel való kapcsolata, a gyermekeivel való kapcsolata, a szomszédaival való kapcsolata, vagy bármi, forma nélküli, üres, kietlen.

Nem tudom, hogy szól-e ez hozzád, életednek bármelyik területére igaz-e. Azt olvassuk itt, hogy Isten Szelleme lebegett a vizek felett. A Föld egy olyan állapotban volt, ahol a vizek felett ott lebegett a Szent Szellem. Nem csak létezett és nem egy passzív állapotban csak statikusan ült egy

nem létező felhő tetején, hanem lebegett. Ez a szó, hogy lebegett, az eredeti héberben több jelentéssel bír, mindenképpen egy aktív jelenlétet mutat be nekünk és van egy olyan jelentése is, a héber szó ezt a jelentést alkalmazza arra, amikor a tyúkanyó kotlik a tojásokon. Mondanánk, hogy ez statikus állapot, nem csinál semmit, de csinál valamit. Foglalkozik valamivel. Így van a mi életünkben is Isten Szelleme, hogy jelen van. Újjászületél? Benned él a Szent Szellem? Igen? Akkor ott van!

Hogy lehetséges mégis az, hogy vannak kihívások, vannak olyan területek az életünkben, bármely területet mindenki helyettesítse be magának, amelyben nem győzelemben járunk, amely nem sikeres? Ott van, de mégsincs azon a területen áttörés.

Mi történt akkor, amikor Isten Szelleme ott lebegett a vizek felett? Mi az, ami megváltozott? Semmi. Semmi nem változott meg és Isten Szelleme jelen volt. Mi a keresztyén életünkben élhetjük így az életünket, hogy az égvilágon semmi nem változik meg, miközben a Szent Szellem jelen van az életünkben, mert újjászülettünk és a szellemünk megváltozott. Amikor jött a változás, az abban a pillanatban kezdődött, amikor Isten a szavát kimondta és azt mondta, hogy legyen. Az első dolog, amit Isten teremtett az első napon, az egy olyan világosság, amely nem a napból, nem a holdból, nem a csillagokból eredt.

Nem tudom hányan tudjátok, ismeritek itt a hét napnak a történetét? Melyik nap teremtette Isten a fényességet adó bolygókat, csillagokat? Ki tudja fejből? Negyedik nap. Addig nem volt nap, nem volt hold, nem volt csillag, nem volt reflektor, nem volt telefon vakuja. Nem volt semmi, amiből ez a fajta fizikai fény előjöhetett volna. Ez a fény, ez a világosság nem fizikai. Ez a világosság egy szellemi dolog, amire azt mondja Isten, hogy ez az első, amit nekünk meg kell érteni, meg kell látni az Ő beszédében. Az a világosság kell gyűljön bennünk itt, ez az első dolog és ezt követi az, hogy megtörténik valami. Az az első, hogy az elmédben fölkapcsolják a villanyt, hogy a lelkedben, a bensődben, a belső emberedben világosság támadjon úgy, hogy kint még sötétség van. Úgy, hogy kint még nem látod azt, hogy szép zöld a fű, hogy csiripelnek a madarak, hogy megváltozott az anyósod, hogy végre már nem olyan a férjed.

Azelőtt kell világosságod legyen a gyermekeddel kapcsolatban, amikor ő még nem jól viselkedik. Akkor kell világosságod legyen a gyógyulással kapcsolatban, amikor még a tested nem olyan állapotban van. A világosság az első, a megértés az első, Isten beszéde alapján. Ez az, ami a súlyponti, központi üzenete a mai alkalomnak, hogy Isten beszéde világosságot gyűjt, és minden ezután következik.

Amikor az elméd, a gondolkozásmódod ezt nem képes befogadni, nem képes elfogadni, nem képes meglátni, mert az elmédbe be vannak falazva a gondolataid egy pincébe és nemhogy oldalra, de fölfelé sem látsz semmit sem, mert csak azt látod, hogy én ilyen vagyok. Én szerencsétlen vagyok, én szegény vagyok, nekem itt fáj, én kisnyugdijas vagyok, nincs hatásom az emberekre, nincs befolyásom, nem tudom elérni ezt! Ez a kisebbségi érzés és amíg ez a másodosztályú érzés benned van, addig nem tudsz a falakon átlépni. Ami le tudja bontani a falakat az elmédbe, az a világosság Isten beszédéből. Ezért nincs fontosabb egy keresztyén ember életében, mint hogy ismerje Isten beszédét, hogy Ő mit mond. Nincs fontosabb ennél! Ismerni Isten Igéjét! Ismerni azt, hogy Ő hogyan gondolkodik, hogy Ő mit mond, hogy mi a véleménye és a mi gondolatainkat ahhoz hozzáigazítani. Lehet, hogy a mi életünk is bizonyos területen ott tart, ahol tartott a Föld a nulladik napon. Meg kell látnunk mindannyiunknak azt, hogy az, hogy szenvednek keresztyének depressziótól, betegségektől, szorongásoktól és nem szabadok, nem azért van, mert ne lenne meg a lehetőség arra, hogy megszabaduljunk ettől, hanem attól van nagyon sokszor, hogy nem újítottuk meg a gondolkozásmódunkat és nem jött el a világosság az elménkhez, a lelkünkhöz, a szívünkhöz.

Valaki egyszer azt mondta, és ez nem az én saját kinyilatkoztatásom, de teljesen a magamév tudom tenni és nagy bátorsággal tudom ezt így mondani és hirdetni, hogy lehetséges, hogy az újjászületés által te birtoklod a Szent Szellemet, mert benned van. Tehát lehetséges, hogy a Szent Szellem megvan neked és te birtoklod a Szent Szellemet, de a Szent Szellem nem birtokol téged, mert a

Szent Szellem akkor fog birtokolni téged, amikor te átadod magadat Neki, amikor te odaszánod magadat Neki, amikor te döntést hozol, egy akaratlagos döntést és leteszed az életedet.

Jézus sokat beszélt erről. Meghalsz önmagadnak és odaszánod magad annak, hogy igen alkalmas és képes vagyok arra, hogy odaszánjam magam erre, amit Te kérsz tőlem! Hajlandó vagyok úgy gondolkodni, ahogy Te gondolkodsz rólam. At kell adnunk magunkat Neki! Ez az önátadás az, amikor letesszük az életünket. Nem tudom máshogy mondani. Amikor letesszük az életünket!

Amikor újjászületünk, a Szent Szellem belekeresztel minket Jézus Krisztus Testébe és a szívünkbe kitöltetik és a mi szellemünkkel eggyé válik. Ahogy a két pohár víz egymásba van öntve, eggyé válunk a Szent Szellemmel, de amikor alárendeljük magunkat Neki, akkor Ő megkap minket és akkor tud minket használni.

Itt a Biblia első oldalán felfedezhetjük, hogy hogyan is működik Isten és hogyan működik az Ő rendszere. Mielőtt bárhová eljutnánk, ezt meg kell értenünk, hogy a legfontosabb dolog, amire szükségünk van, az a világosság, hogy mit akar Ő tőlünk. Hogy mire születtem én erre a földre? Mi az én küldetésem? Mi az én elhívásom? Hogyan hozzam meg a döntéseimet? Mi az, ami alapján élnem kell az életemet? Vagy pedig élem úgy, ahogy a világ sodor, ahogy neveltek. Amilyen módon a társadalom, a kultúra hatást gyakorolt rám, úgy sodor engem ebben a világban. Nagyon sok keresztény így éli az életét és nem veszi figyelembe azt, amit a Biblia mond és nem engedi meg a Bibliának azt, hogy megváltoztassa a véleményét. Mert nekem van véleményem, nekem van elképzelésem, én olyan okosan, olyan jól tudom hirdetni az Evangéliumot, az Igét! És ha a Szent Szellem máshogy vezet és azt mondja, hogy ne told annyira nagyon azt a határozott elképzelésedet, hanem hallgasd meg mondjuk a másikat? Ne öntsd rá azt, mi mindent tudsz!

A legfontosabb, hogy világosságot nyerjünk, kapjunk Tőle. Azt mondja a 119-es zsoltárban az Ige, hogy az Ő beszéde mécses a mi útjainknak. Szövétnéke a mi lépéseinknek. A szövétnek világosságot jelent, kis lámpást, ami megvilágítja az utat, hogy milyen úton kell járnunk. Az a világ, amiben Isten működik, abban előbb van a világosság és csak utána van megteremtve a Nap. Az a világ, amiben Isten működik, először hinni kell és utána látjuk meg. Az a világ, amiben Isten működik, az másképpen működik, mint ahogy mi.

Mert a mi világunkban, ha egy gyermek születik, akkor azt mondjuk, hogy anya lettél és, hogy apa lettél mostantól kezdve, hogy megszületett a gyermeked. Mit mondott Isten Ábrahámnak? Hogy atya vagy. Apa vagy, már most az vagy. És mi történt? Évek teltek el, amire az megtörtént. Mit mondott Isten Jeremiásnak? Próféta-vá tettelek téged. Anyád méhe előtt már elrendeltelek téged prófétának a nemzetekhez, a népeknek. Mi történt? Később lett az meg. Az identitásunk, ami bennünk van, bennünk születik meg először és utána nyilvánul meg a külvilágban is. A mi világunkban először egy királyt megkoronáznak és akkor király lesz, vagy egy miniszterelnököt, vagy egy minisztert hivatalba állítanak és akkor miniszter lesz, vagy miniszterelnök, vagy bíró vagy, kormányzótestület bármely tagja, miután kinevezték arra.

Isten mit mondott Dávidnak? Hogy te vagy a király. És mikor történt meg? Évekkel később. Látnod-e, hogy Isten azt mondta neked, hogy te az én igazságom vagy? Mi a világban kit tekintünk jó embernek? Kit tekintünk igaz embernek? Aki bizonyította a cselekedetek által, hogy te milyen frankó gyerek vagy, milyen jó dolgokat csináltál, milyen jól éled az életedet, ezért te egy jó, becsületes, tisztességes ember vagy, mert bizonyítottad azt, hogy ilyen vagy! Isten mit csinált velünk Krisztusban? Előre igazzá tett minket. Az az igazság, hogy én igaz vagyok Őbenne, képessé tesz engem arra, hogy ezután tegyek igazságos és jó cselekedeteket. Ez az, amit meg kell látnunk, hogy mi nem az alapján válunk jóvá, amit mi teszünk, hanem az alapján, amit Ő tett. Azt hittem, hogy jobban fogtok ennek örülni!

Az a belső identitás, az a belső önértékelés, az a belső éntudat, hogy én ki vagyok, az hatást gyakorol a külvilágunkra is. Tudod, mit mond rólunk Isten Igéje? Azt, hogy királyok vagyunk, papok vagyunk, választott nemzetség vagyunk. Így tekintünk magunkra? Ó, én szerencsétlen kis megvetett, elvetett, akárki! Így gondolunk magunkra. Miért? Mert a világ szerint gondolkodunk és nem úgy, ahogy a Biblia mondja. Az, hogy királyok, papok vagyunk, ez egy szellemi jelentéssel bír. Nem

vagyok én ennek az országnak a királya, nem is leszek sohasem, de Isten királyságában a pozícióm, a helyem, mint gyermek, mint fiú, mint herceg, én ez vagyok! Isten gyermeke vagyok! Ha Isten gyermeke vagyok, nem lehetek vesztes! Győztes vagyok! A mindenható, örökkévaló Istennek a gyermeke vagyok, aki azt mondja rólam, hogy szeret engem és gyönyörködik bennem! Utána, ha ezt megértem, lesznek olyan cselekedeteim, amik méltóvá tesznek engem erre, mert egyébként magamtól nem vagyok méltó erre, hogy fia legyek, meg, hogy igaz legyek, meg, hogy szent legyek.

De Ő azt mondja rólad, hogy te szent vagy, elkülönített. Te úgy fénylesz ezen a világon, mint ahogy a sötét éjszakában a csillagok világítanak és fénylenek az égboltozaton! Ezt mondja rólad az Ige! Ezt gondolja rólad az Ige! Ezt gondolja rólad Isten! Te mit gondolsz magadról? Én ezt nem engedhetem meg magamnak! Ha így gondolkodunk, akkor soha nem fogunk odaérni, akkor ott maradnak ezek a falak, amikről azt sem tudjuk, hogy ott vannak. Az ördög nagy csapdája, hogy úgy falaz be minket a gondolkodásunk börtönébe, hogy észre sem vesszük, azt hisszük, hogy milyen szabadok vagyunk. A világ azt hiszi, hogy mennyire szabad, mert azt csinál, amit akar. Azt hiszi, hogy mennyire felszabadult, nincs semmilyen ítélet, vagy kárhooztatás alatt, élheti úgy a világát, ahogy akarja, nincs semmilyen következménye – mégis egy szűk börtönben él és nem látja, hogy ez a rabság. Mi szabadok vagyunk arra, hogy ezeket a falakat ledöntsük. Mi szabadok vagyunk arra, hogy ezeket a várfalakat, erődítményeket téglánként akár, vagy ha erősek vagyunk akkor így kiborítsuk az egész falat, ami nem enged minket a tágas térre jutni.

A Szent Szellem azon munkálkodik, hogy ezek az elmebeli kötések leomoljanak bennünk, hogy ne állandóan démonközpontúak legyünk, meg, hogy mit rontottam el központúak legyünk, meg hogy milyen hibás vagyok, vajon hol adok helyett az ördögnek, remegő lábú vagyok. Nem, nem, nem, nem erre vagyunk elhívva, hanem teljes szabadságra! Amely szabadságot bizonyos értelemben nekünk kell kikaparni magunknak. Nekünk kell ledönteni a falakat.

Egy-egy ilyen tanítás, egy-egy ilyen igei üzenet, mint a múlt heti, a mai, vagy akár a jövő heti, ledönti az elmebeli korlátokat, az erődítményeket, amik kifejlődtek, növekedtek, erősödtek, sőt erős várfallá nőttek az elménkben. Az identitás, a belső énkép, ahogy gondolkodunk magunkról, az hatást gyakorol az életünkre. Lehet látni egy emberen, hogy határozott elképzelései vannak az életről, meg lehet látni azt is, hogy valaki bizonytalan és tétova. Lehet látni valakinek az életéből, hogy próbál felölteni magára valami nagyon nagy határozottságot és megtanult bizonyos dolgokat, hogy kifelé mit mutasson, de lehet érezni rajta, hogy ez a belső bizonytalanságából, a belső szegénységből fakad, ezért próbál kifelé mutatni valamit.

Először nem az életünk körülményeit változtatja meg Isten, hanem a gondolatainkat, amelyek azután hatást gyakorolnak az életünkre. Először Isten a fényt hozza el és csak utána a napot! Hogyan lehet világosság bent, ha sötétség van kint? Hogyan lehet béke belül, ha háborúság van kint? Hogyan lehet egészség belül, ha betegség van a testben kívül? Hogyan lehet határozottság belül, ha remegés van kívül? Úgy, hogy Isten ad egy világosságot az Ő beszéde által a bensődbe, a lelkednek.

Lehet az ember kívül rossz körülményekben, rossz testi állapotban úgy, hogy belül békessége van, kinyilatkoztatása, megértése, hogy én meggyógyultam Jézus sebeivel. Lehet úgy az ember nagy számlákkal és anyagi nehézségekben, hogy tudja, hogy én Krisztusban gazdag vagyok és ez a külső dolog átmeneti, mint, ahogy a testemnek is van egy átmeneti állapota. De az a fontos, hogy ott bent mi van. Ha az elmédben fölkapcsolják a lámpát, azaz az elméd elváltozik az Ige alapján, az elmédben ezek az erősségek lehullanak, akkor nem lesz már befolyással rád, ami kívül van, mert akkor belül erős vagy. Mindegy, hogy mi van kívül, mindegy, hogy kívül ki mit mond, mert belül tudod, amit tudsz. Tudod azt, hogy tudod, hogy mit tudsz, mert világosságod van, mert akkor már az Ige megfogant benned.

Ez az első nap lényege az ember életében bizonyos életterületeken, a fogantatás. A fizikai testben az első napon, ami veled történt, hogy megfogantál. Az volt az első nap. Amikor az Ige beléd kerül és megfogant benned, a lelkedben, a szívedben, a gondolataidban, az hatást tud gyakorolni az érzelmeidre. Bizony ez időnként eljön egy-egy tanítás közben, eljön akkor, amikor elmélkedsz az Igén, eljön imádság közben, de ez egy meló, ez egy feladat, ez nem a lusta embereknek van.

Honnan jön a világosság? Abból, hogy Isten szólt. Az Ő beszéde világosságot ad. A Zsoltárok 119,130. verse mondja:

Zsoltárok 119,130.

130. A Te Igéd megnyilatkozása világosságot ad, és oktatja az együgyűt.

Itt az együgyű kifejezés egy kisgyermekre utal, aki éppen megszületett.

Szeretném azt a poént elmondani, hogy kedves együgyű testvéreim, akik megszülettünk a Krisztusban, Isten Igéje, világossága oktat minket. Ez a világosság jön az Ő beszédéből. Isten minket használ, használja az apát, használja az anyát, használja a bölcs nagymamát, nagypapát, a pásztort, a melletted ülő szolgáló testvért, a rokont, a szomszédot és ugyanezek az eszközei sajnos megvannak a sátánnak is. Isten azt akarja, hogy az Ő szavának olyan elsőbbséget adjunk, mint, amit a fizikai szemünknek adunk. Isten azt akarja, hogy az Ő beszéde annyit nyomjon a latba, olyan értéke legyen az Ő beszédének a mi életünkben, mint amilyen értéke és súlya van annak, amit kézzel meg tudsz fogni, amit látsz, amit érzel. Az Ő szava, Isten Igéje legyen egyenértékű minden egyes érzékszervedből fakadó meggyőződéssel. Az Ő beszéde legyen nagyobb értékű, mint az, amit látsz. Amit Ő mond, nagyobb tekintélyűnek kell lennie, mint, amit érzel, vagy amit megfogsz, vagy amit tapasztalsz, mert az Ő beszéde soha nem változik meg. Az Ő beszéde örökkévaló. Az Ő beszédében nincs sötétség. Az Ő beszéde tökéletes. Minden egyéb, amit látsz, meg érzel, meg tapasztalsz, meg amit az orvos mond, az ki van téve a változásnak. Ezt nevezzük hitnek.

Nem tudom, hogy tudtad-e? Amit Isten mond, mindenekfelett álló tekintély a te számodra. Meggyőződésként a szívedben. Úgy, hogy látod azt, amit Isten mond, az igazság és valóság.

Zsidó 11,1.

1. A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, a nem látott dolgokról való meggyőződés, és azoknak bizonyítéka.

A hit nem egy érzés. Azt mondja itt a valóság szó, az eredeti görögben a *hipostasis*, hogy birtoklevél. A hit egy birtoklevél, hogy birtoklod azt, amit Isten mond neked. A hit egy birtoklás, mielőtt még birtokba vennéd. A hit egy olyan dolog, hogy te rendelkezél valamivel, mielőtt azt te még kézzel foghatóan magadévá tudnád tenni. Ez a hit, hogy birtokodban van. Birtokodban van az elmédben, a szívedben, tudod, hogy ez a tiéd, te ezt megkaptad. Ez a hit egy birtoklevél, hogy tulajdonos vagy. Hogy rajta van az ingatlan lapodon, ott a pecsét, hogy ez hozzád tartozik.

Amikor mi házat vettünk, akkor kifizettük és a tulajdoni lapra bekerült a feleségem és az én nevem. Vannak, akik mosolyognak, mert tudják, hogy ez mivel jár, akik most jutottak ingatlanhoz. Ott van a birtoklást igazoló bejegyzés, hogy ez az enyém és én tudtam, hogy a miénk. Beköltöztünk abba a házba? Még nem. Eltelt egy hónap, mert az előző tulajnak ki kellett költözni, így volt a megállapodásban, de már a mi birtokunk volt. A tényleges birtokbavétel egy hónappal később jött el. Már a mi nevünkön volt.

Testvérem, ki van fizetve a te számodra a gyógyulás, a jólét, a bőség, a béke, a teljes ellátás. Minden ki van fizetve, birtoklod. Jogilag a tiéd. Gondolkodsz-e így, hogy ez az enyém? Gondolkodsz-e úgy, hogy ez hozzám tartozik? Megváltoztattad-e az elmédet, megváltoztattuk-e az elménket, hogy ez a miénk? Amikor ez megtörténik és jön a világosság, hogy igen, én meggyógyultam a Jézus sebeivel, akkor utána jön el a fizikai gyógyulás, mert így működik a mag.

Vajon, amikor elültetted a kertbe a magot, akkor nem úgy gondolkodsz, hogy az a mag és az a termés is a tiéd? Hogy gondolkodsz arról? Előre tervezel. Egy sor krumplit ültettél, két vödörrel, tudod, hogy abból két zsáknyi krumpli lesz. És így tervezel. Nem veszel a piacon három zsák krumplit, hogy hát úgyis tönkremegy, hanem tudod, hogy az a tiéd, a te feladatod azt majd onnan kiásni és megenni. Ha nem győződ megenni, akkor szóljál nekem, segíték.

Ennek kell lennie az elsőnek az életünkben, hogy eljön a világosság, hogy Isten mit mond. Talán neked az a szó, hogy Jézus sebeivel meggyógyultál, az első szó és nem vársz a tünetek elmúlásáig arra, hogy dicsérd Istent. Ha világosságod van arról, hogy Jézus sebeivel meggyógyultál, de még kapar a torkod, fáj a derekad, ki tudsz magadban tapintani rossz dolgokat, de világosságod van belül, akkor már tudod dicsérni Istent, hogy köszönöm, hogy megadtad ezt nekem és meglesz az

néktek – a Márk 11,23–24. alapján. Ha ez a szó talán, ami Istentől jön ma hozzád, hogy te vagy az én szeretett gyermekem és ha ezt megérted és elfogadod, akkor lehet benned békesség, öröm, lehet benned hálaadás és nem vársz arra, hogy valaki odamenjen hozzád és megöleljen és azt mondja, hogy mennyire szeretlek téged. Mert tudod, hogy szeretve vagy és az csak a hab a tortán, amikor ezt emberektől is megkapod. Ha te vagy az, akit sikerre hívott el Isten és ez a világosságod, ez a szó szól hozzád Isten beszédéből, akkor nem fogsz addig várni, amíg megjelenik a bankszámládon az az összeg, hogy te sikeres vagy. Hanem azt mondd, hogy igen, ez vagyok én. Az első nap az életünkben az, amikor elválasztja Isten a világosságot a sötétségtől. A 4. vers mondja itt az 1Mózes 1-ben ezt. A 3–4. verset olvasom.

1Mózes 1,3–4.

3. És monda Isten: Legyen világosság: és lett világosság.

4. És látá Isten, hogy jó a világosság; és elválasztá Isten a világosságot a sötétségtől.

Ez az első, amit Isten benned, bennem, mindannyiunkban tesz, elválasztja a világosságot a sötétségtől. Világosságot ad. Ha valamilyen problémában, kihívásban, nehézségben vagy és nem tudod, hogy mit csináljál, önmagában ez nem probléma. Az sem baj, ha vannak nehézségek és kihívások az életben. Ez nem probléma, nem baj. Az a baj, ha nem jön el a világosság, hogy mit csináljak. Mindig lesznek olyan élethelyzetek, amikor az ember vakarja a fejét, hogy na, most mit csináljak? Na, most milyen döntést hozzak? Az ember azt gondolja, hogy negyven-ötvenéves korára már mindent megtapasztal és mindenén átment. Dehogy! Nehogy azt gondold, hogy már mindennel szembesültél és már mindent ismersz és mindent tudsz. Főleg, ha Isten útján jársz és egyre beljebb és messzebbre mész, még a kihívások most jönnek. Amikor is rá vagy szorulva, jó értelemben, hogy Isten Szellemé vezessen téged és adjon neked világosságot, hogy na, most mit csináljak? Mert neked saját magadtól nincs bölcsességed, nem tudod ezt kitalálni, hogy ez most hogyan lesz meg. De Ő akar és ad is világosságot. Igazából ez a fogantatás pillanata bennünk. Ez a felszabadulás pillanata bennünk. Ez a „legyen nékem a te beszéded szerint” pillanata bennünk.

Ott volt Mária tizenévesen és jön az angyal és mondja neki, hogy fogansz a te méhedben és szülsz fiát és nevezed azt Jézusnak. Ő szabadítja meg e világot a bűneitől. Világosság gyullad Máriában, hogy igen, ezt elfogadom, én vagyok erre választva. Hogyan lesz ez meg? Hittel csatlakozott rá és azt mondja, hogy legyen nekem a te beszéded szerint. Nem azt mondta, hogy á, dehogyis, hagyjál már engem ezzel a butasággal! Ki fog nekem hinni? Hol van ez megírva az Ószövetségben? Ja, hogy meg van írva, csak én nem ismertem? Hagyjál már, én menyasszony vagyok, jön a József, aztán elkerget engem nagyon messzire. Hagyjál már engem ezzel a butasággal! Dehogy engedem én ezt meg, válassz valaki mást! A hátam közepére nem kívánom azt, hogy engem itt megvessenek ezért vagy ajnározzanak ezért. Isten beszéde, Isten Igéje behatolt az ő szívébe és ígért mondott. Azt mondta, hogy legyen nekem úgy, ahogy te akarsz. Erre vagyok elhívva? Elképzelésem, gőzöm nincs, hogy hogyan lesz ez meg, Uram. Én magamat erre alkalmatlannak tartom, legyen úgy, ahogy Te akarsz, ahogy Te mondd, legyen úgy. Mit kell tennem hozzá? Miben változzak? Mindent hajlandó vagyok megtenni, hogy megváltozzak ehhez, hogy alkalmas legyek erre. Legyen úgy!

Ez az elme megújításának a pillanata, amikor az ember döntést hoz. Ilyenkor az elménk felülír, vagy felül tud emelkedni mindazon az érzésen, mindazon a látáson, amit fizikailag látunk kívül magunkban. Nem számít, hogy ki mit mond, mit mondanak mások, mert te tudod, amit tudsz. Nem számít, hogy vannak fájdalmak, vannak daganatok, vannak ízületi gyulladások. Ezeket mostantól kezdve, ha Jézus azt mondta, hogy meggyógyultam, akkor én ezeket nem nevezem a saját identitásom részének, hogy én ez vagyok. Hogy én daganatos vagyok, én ízületi gyulladásos vagyok, én magas vérnyomásos vagyok, én szegény vagyok, én szerencsétlen vagyok, én magányos vagyok. Amikor valamivel kapcsolatban összekötöd magad, azzal a kifejezéssel akaratlagosan, tudatosan, hogy ez vagy te, az a te identitásod, az a te gondolkodásmódod, az a te véleményed. Lehet, hogy a testedben ott vannak ezek a fájdalmak, ezek a tünetek és lehet, hogy a zsebedben nem kötegszámlra állnak a bankkártyák, de az identitásod az, hogy én ki vagyok Krisztusban és utána jön el az, hogy megszabadul a tested, megszabadulsz anyagi függőségektől és sok minden egyéb dologtól.

A világosság az első. A testednek lehet, hogy vannak kihívásai és vannak problémái és vannak nehézségei, de te nem úgy nézel magadra, hogy ez a te saját magad tulajdona, mert te nem ezt birtoklod már. Te nem a betegséget birtoklod, te nem a szegénységet birtoklod, hanem te Isten áldásait birtoklod. Te Isten kijelentett tudása alapján ki mered jelteni, hogy Ábrahám áldása az enyém, mert én Krisztus Jézusban vagyok. Felolvasod magadnak az elmédet megújítva akár naponta többször azt, hogy mi az Ábrahám áldása. Hogy áldott vagyok a mezőn, áldott vagyok kimentemben, áldott vagyok a városban, áldott vagyok bejöttömben, bármire ráteszem a kezem, azon áldás van. Én magam vagyok az áldás a Jézus Krisztusban. Nem én, hanem Ő énbennem. Nem az én személyem, hanem én Őhöz tartozom. Nekem ez megvan, ez az enyém! Túl sok keresztyénynek vannak ezzel kapcsolatosan mentális problémái. Azt gondolják, azt gondoljuk sokszor, hogy a fizikai hiányosságok, a fizikai betegségek a leginkább fájdalmasak, de lehet úgy élni, hogy az embernek vannak külső, elnyomó dolgai, de az elméjében mégis szabad és egy szabadságot él meg.

Sokszor láttuk, hallottuk a börtönben élő emberektől, – akit egy lelkész ismerősöm zsvány testvéreknek hívott mindig –, hogy bizonyos rossz életvitelt folytatva, bűncselekményeket elkövetve hosszú időre rács mögé kerültek. Teljes elutasítottságban, teljes kilátástalan helyzetben, a családjuk elfordult tőlük, megvetettségben voltak, és hiába bánták meg a dolgot, attól még a rácsok ott vannak fizikailag és ott élnek az életüket pár négyzetméteren, néha-néha kijárhatnak egy kicsit sétálni a levegőre. De amikor jön az Evangélium világossága és behatol a börtönbe, de nem csak a börtönbe, hanem egyéb más helyre is behatol a világosság, többen mondták azt, hogy ilyen szabadnak soha nem érezték magukat ott, a rácsok mögött, mint most, hogy Krisztusban vannak, mert megszabadult a szellemük, a belső lényük és megszabadult az elméjük a kötöttségtől. Mondták sokan, hogy amikor a világban éltek és tették azt, amit tettek, akkor sem voltak olyan szabadok, mint most.

Az elméleti megkötöttség egy börtönbe záró tényező az életünkben és akkor hiába egészséges az ember teste. Vannak, akik nem funkcionálnak jól a lábukban, a karjukban, a gerincükben, a derekukban, de az elméjük tiszta, szabad és nincsenek mégsem bénult állapotban. A sátán elsődleges célja nem a tested, hanem az elméd. Az elmédre lövöldözi a nyilait, az elmédre lövöldözi azokat a dolgokat, amelyek rabságban tudnak tartani. Ehhez használ a sátán szegénységet, betegséget, használ kifogásokat, megfelelési kényszert, kapcsolatokat, gonosz szájú embereket és azt akarja, hogy a gondolataid mindig ezeken a dolgokon forogjanak folyamatosan, újra és újra és újra és amikor lejárt a lemez, akkor újra indul, újra és újra és újra. Ezen gondolkodnak az emberek és így felépül egy olyan ház, egy olyan vár az ember elméjében, ami nagyon be tud oda szilárdulni. A gondolataid pedig előrevetítik azt, amit nem akarsz. Ámen!

Azt hiszem, itt most befejezem. Nem értem a végére, innen fogom folytatni jövő héten. Legyen áldás a számotokra! Nem akarok túl hosszan prédikálni. Tudnék még, mert elkészítettem a jövő heti jegyzeteim nagyját is már és előttem is van, de most itt befejezem, úgy érzem, ennyi elég volt erre a napra. Az lenne a legjobb talán, ha a hitünket kiárasztanánk és imádkoznánk együtt és megvallanánk a hitünket. Álljatok fel, kérlek benneteket!

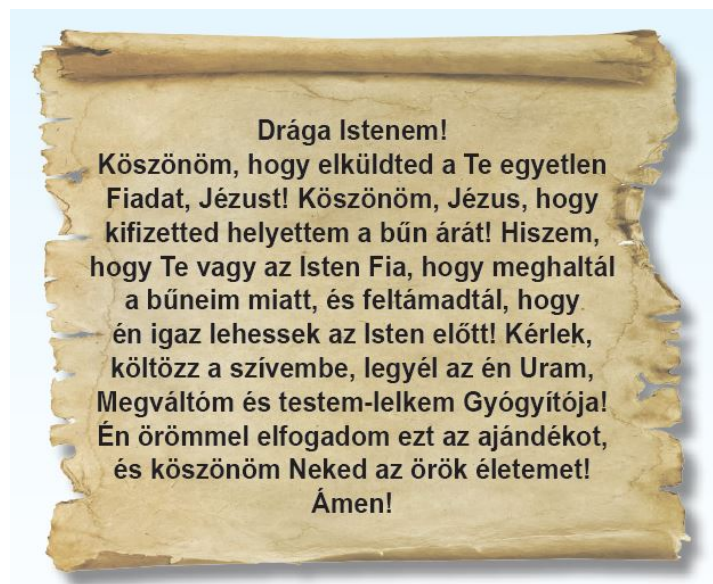
Mennyei Atyám, köszönöm a Te Igédet. Köszönöm, hogy a Te Igéd igazság, amely képes arra, hogy megváltoztassa az életemet. Elfogadom a Te Igédet, mint tekintélyt az életemben. Én az vagyok, amit a Te beszéded állít és mond rólam. A Te Igédben kijelentetted rólam, hogy Te szeretsz engem, ezért én szeretetnek nevezem magam. Kijelentetted azt, hogy a Te Fiadnak sebeiben meggyógyultam, ezért megvallom és úgy nevezem magam, hogy én gyógyult vagyok. A testemet, a lelkemet gyógyultnak nevezem. Te azt mondtad az Igédben, hogy én királyi leszármazott vagyok, a Te gyermeked, a Te papod, a Te nemzetséged és a Te áldásaidat birtoklom. Ezért kijelentem, hogy én áldott vagyok, győztes vagyok ebben az életben, minden harcomat győztesen harcolom meg. Minden gondolatot, amely felemeltetett ellened, Krisztus igazsága ellen, azt foglyul ejtek, lerontok, lerombolok Jézus nevében, hogy világosan, tisztán lássalak Téged és halljam a következő szót, amit Te mondani akarsz nekem. Jézus azt mondta, hogy Ő a jó pásztor, én az Ő juha vagyok és, hogy én, mint juh meghallom a pásztor hangját. Kijelentem, én az ember vagyok, aki meghallom a pásztor hangját és azt követem, az ellenség hangját pedig nem követem. Nem követem az ellenség hangját. Amit

elültetett magot a szívemben az ellenség, gyökerestől kitépem. Alávetem az elmémet, a lelkemet, teljes valómat az Igének. Az Igének engedelmeskedik a testem, mint ahogy én engedelmeskedem Istennek, a Jézus nevében. Áldást szólok, Atyám Rád, áldalak Téged, mert Te megáldottál engem. Szeretlek Téged, mert Te előbb szerettél engem, Jézus hatalmas nevében. Ámen!

Bármikor tudod magad bátorítani. Bármikor tudod a Szellem által így elkezdve a saját életedre kijelenteni az Igét. Amikor kijelented az Igét a saját életedre vonatkozóan, ezzel prófétálsz az Igét. Ez a prófétálás legegyszerűbb, legalapabb dolga, amikor intésre, bátorításra, vigasztalásra szólsz az Igét. Ezt nem csak más felé tudod szólítani, hanem saját magadnak is. Ezt képes volt megtenni Dávid a barlangban, miközben futott az életéért Saul elől, hogy áldjad én lelkem az Urat, el ne felejtkezz az Ő jótéteményéről. Amikor keserűségben vagy, félelemben vagy, kilátástalanságban vagy, rossz érzések, rossz gondolatok vesznek körül, akkor kezd el megvallani az Igét a szívedből és kezd el dicsérni Őt és meg fogod látni, hogy az elmédben is jön a békesség és ha az elmédben békesség van, akkor a lelkedben, az érzelmeidben is békesség lesz. Fordítva nem fog működni. Az érzelmeid követni fogják azt, amire gondolsz. Ha a gondolataid összhangban vannak az Igével, akkor te magad is összhangban leszel az Igével. Halleluja!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

ELÉRHETŐSÉGEINK

Postacím: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

Titkárság: +36 (70) 428-4144

E-mail: titkarsag.ksze@gmail.com (Kántor Ibolya)

Honlap: www.ksze.org

Könyvrendelés a titkárság elérhetőségein.

Újság szerkesztőség: oromhirado@gmail.com